

Inwoners Hoge Vucht wonen graag in hun wijk, maar zien ook dat er werk aan de winkel is

Inwoners van Hoge Vucht die aan de wijkbijeenkomst van 19 mei deelnamen zijn in de regel zeer tevreden met hun wijk. Ze wonen er graag, zien vele kwaliteiten,

maar ook uitdagingen. De wijk krijgt van dit gezelschap gemiddeld net meer dan een zeven als rapportcijfer. Dat is niet beroerd, maar voor verbetering vatbaar.

Gevraagd, waar de deelnemers aan de bijeenkomst trots op zijn in hun wijk, springen er bekende zaken uit: de ruimte, de natuur aan de randen, het groen, "het lijkt wel

of ik in een park woon", zei iemand.

Het winkelcentrum vervult een zo belangrijke rol, dat heel wat mensen vooral daar trots op zijn. Ook de veelkleurigheid van de wijk werd prijzend bezongen: de diversiteit werd als trots makende kwaliteit door verschillende mensen genoemd.

Daar is tegelijkertijd ook nog veel aan te verzetten. De verbindingen tussen mensen, en in het bijzonder tussen mensen met uiteenlopende culturele

achtergronden, kunnen veel beter. Dat wensen ook nogal wat deelnemers. Ze hebben ook suggesties om daar aan te werken: Meer en breder toegankelijke ontmoetingsplekken is in dit verband een vurige wens.

Een deelnemer vertelde hoe in Rotterdam de gemeente stevig heeft geïnvesteerd in dergelijke buurtvoorzieningen. "Daaruit zijn

mooie dingen ontstaan", wist deze verhuisde Rotterdammer. Activiteiten organiseren kan ook mensen samenbrengen, zo weten de deelnemers.

Niet altijd veilig

Gevoelens van onveiligheid hinderen sommige wijkbewoners in hun doen en laten. Verschillende, soms echt schandalige voorbeelden passeerden op 19 mei de revue: Voorbeelden van intimidatie door doorgesnoven jongeren, regelrechte mishandeling en het voortdurende gevoel dat je heel goed moet oppassen wat je tegen sommige figuren zegt. Er zijn er onder hen die uit het niets doorslaan. Volgens de wijkbewoners en de wijkraad is het een klein groepje dat het voor de rest verpest.

Biesdonkers menen dat hun wijk door vervuiling en als gevolg van toenemende drugshandel en drugsgebruik de laatste tijd snel achteruit gaat. Eenzelfde gevoel leeft of andere plekken, bijvoorbeeld in de Calandstraat in Geeren-Zuid.

Graag een 'echte' wijkagent!

Toch vormen overlast en ergere uitwassen wel een bron van zorg voor veel bewoners. Daarom ook is de vurige wens van veel van hen dat er een echte wijkagent komt, zo eentje die een aantal jaren blijft, die de wijk en de mensen leert kennen, die je kunt aanspreken, die überhaupt te vinden is, en dan liefst ook nog in een wijkpolitiebureau.

Als Rijk en gemeente aan de slag gaan voor een veiliger wijk, dan staat dit verlangen heel hoog op de agenda, hopen deze wijkbewoners.

Behalve de uitwassen van het gedrag van lieden met een beperkte gewetensfunctie, is ook verkeersveiligheid een prangend thema. Heel wat mensen melden over bestuurders die met veel te hoge snelheid auto's of motoren door de straten sturen. Dergelijk huftergedrag is veel bewoners een doorn in het oog.

Viezigheid: niet tegen op te ruimen?

Vooraf in de wat warmere periode wemelt het in Hoge Vucht van de acties om zwerfvuil op te ruimen.

Toch is het tegelijkertijd op veel plekken een zootje. De vraag is natuurlijk of altijd aan bewoners kan worden gevraagd andermans troep op te ruimen.

Bewoners van de flats aan de Roeselarestraat zien het afval van bezoekers van het winkelcentrum rond hun entrees. "Van de weggegooide mondkapjes kun je een

hoge berg maken", vertelt een bewoonster. "En er zitten hier heel wat ratten. Melden bij de gemeente heeft weinig zin."

Voorzieningen: gatenkaas?

Vergeleken met andere stadsdelen of griotere dorpen mist Hoge Vucht voorzieningen. Wijkbewoners willen dolgraag de wegbezuinigde bibliotheek terug, een plek waar kinderen kunnen studeren, men elkaar kan tegenkomen, een krantje kan lezen, zo'n 'paleisje' - in de woorden van een vooraanstaand Amerikaans socioloog - waar wijkleven zich ontwikkelt tot gemeenschapszin en nabuurschap. Ook valt hen op dat de kinderen, maar ook de volwassenen in Hoge Vucht geheel naar eigen inzicht kunnen kiezen uit welgeteld één sport: voetbal. Niets ten nadele van Advendo, zeggen ze, maar waarom worden in een staddeel van meer dan 20.000 inwoners niet meer sporten aangeboden? Misschien gaan sommige jongeren zich dan minder vervelen. Een moeder van twee pubers: "Die chillen thuis, ze gaan echt de wijk niet, daar is namelijk niets voor hen te doen. Er zijn Cruyff-courts, maar ze houden niet van voetballen. Zullen we de jongeren zelf eens vragen wat ze graag willen?"

Ook u, ook jij, hebt na lezing van dit verhaal, vast ook ideeën, dromen, zorgen over jouw leefomgeving, of jouw bestaan in de Hoge Vucht. Deel die met de rest! Kom erbij, vertel in elk geval je verhaal op: wijkavontuurhogevocht@gmail.com.

Burgemeester Paul Depla over Verbeter Hoge Vucht:

'Mensen kansen bieden op een goede toekomst'

Door Henk Schol

Aangenaam verrast was burgemeester Paul Depla van Breda over de grote opkomst bij de wijkbijeenkomst van woensdag 19 mei in Hoge Vucht. Bijna zestig buurtbewoners hadden de moeite genomen aan te sluiten. "Mooi om te zien met hoevelen jullie zijn", sprak hij de verzamelde wijkbewoners toe, "Dat zegt iets over jullie betrokkenheid en het belang van werk aan de toekomst. Verbetering ontstaat pas wanneer er grote betrokkenheid is."

Depla en het stadsbestuur van Breda zetten in op dichten van de kloof die de afgelopen jaren is gegroeid tussen de welvarender delen van de stad en een wijk als Hoge Vucht. Aan dat doel willen ze zich voor lange tijd binden, wetende dat de wijk nogal eens is teleurgesteld in de relatie met de gemeente. Het waren iets te vaak wisselende contacten of knipperlichtrelaties, zeg maar.

Nu helpt ook de Rijksoverheid Breda om werk te maken van verbetering van leefbaarheid en veiligheid in Hoge Vucht. Dat is die Rijksoverheid waarvan de gemeente (in een brief aan de Bredase Rekenkamer) vindt dat die de veroorzaker is van heel wat oorzaken van de kloof van Breda, van de grote verschillen in welvaart en welzijn tussen stadsdelen. Dus 'Den Haag' heeft ook echt wat goed te maken. Ook kabinetsinformatuur Mariette Hamer spreekt de burgemeesters van de grotere steden over deze zaken.

Depla liet in de wijkbijeenkomst blijken dat het er nu niet langer om gaat alleen de 'buitenkant' van de wijk aan te pakken, maar vooral ook naar mensen te kijken. Het gaat, zo analyseerde de burgemeester, om ongelijkheid in kansen. Daarvoor is veelal een blik achter de voordeur nodig en zoekt het stadsbestuur het meer in scholing, onderwijs en werk, dan in wipkippen en woningverbetering. Uiteindelijk doel is, zo verwoordde Depla het wel mooi: "..dat als je over een jaar of wat aan mensen vraagt: 'Gut, woon jij nog in Hoge Vucht?', dat ze dan kunnen antwoorden: 'Ja, natuurlijk woon ik Hoge Vucht!'"